

A Győri Ítéltábla a Németh és Herrmann Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** az Országos Bírósági Hivatal Jogi Képviseleti Osztály által képviselt **alperes** ellen bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt a Székesfehérvári Törvényszék előtt folyamatba tett perében Székesfehérvárott, 2017.november 27.napján 16.P.20.847/2016/27.szám alatt hozott ítélet ellen a felperes részéről 28.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 nap alatt megfizetni az alperesnek 10.000 (tízezer) forint másodfokú perköltséget, és az adóhatóság felhívására az állam javára 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint ... és ... 2000.szeptember 7.napján 3.000.000 forintos törzstőkével egyenlő $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányú tulajdonosként alapították a felperesi kft-t. A gazdasági társaság ingatlan befektetés és hasznosítás céljából jött létre. A felperesi társaság tulajdonát képezte öt ...i V.kerületi ingatlan.

... - aki jelenleg a ... Országos Büntetés-végrehajtási Intézetben ...n tartózkodik - 2006. március 23-ra dátumozott hamisított üzletrész átruházási szerződés és az ehhez kapcsolódó hamis dokumentumok felhasználásával megvásárolta a ... - ... üzletrészét, és helyette átvette a társaság ügyvezetését, valamint átvette ... üzletrészének jelentős részét. ... üzletrészei így a gazdasági társaság 80%-át tették ki. A ... Kft. önálló aláírási joggal rendelkező egyedüli tisztségviselőjévé vált. Az üzletrész átruházási szerződést dr.... ügyvéd jegyezte ellen. Ő azonban jóval az üzletrész átruházását megelőzően elhunyt, kamarai tagsága 2005. szeptember 05-én törlésre került.

... a későbbiek során rosszhiszemű képviselőként eljárva értékesítette a felperes tulajdonát képező 5 ingatlant, amelyek értéke összesen 80.600.000 forint volt. Az ingatlanok értékesítésével a felperesi társaságot megkárosította.

A felperes tulajdonosai 2010. augusztus 3-án fordultak beadvánnyal a Fővárosi Cégbírósághoz. Tájékoztatták a cégbíróságot, hogy ... bűncselekmény útján szerezte meg a felperes törvényes képviselőtét. Az erről szóló .../10. szám alatti végzését a Fővárosi Cégbíróság postai úton kézbesítette az elhunyt jogi képviselőnek dr. ... nak. Innen a „postacím elégtelen” jellel kézbesítették azt vissza. Ezt követően a felperes székhelyére került kiküldésre ahol nem került átvételre. Az újonnan kinevezett ügyvezető ... címére történő kiküldés járt eredménnyel.

A Fővárosi Cégbíróság 2011.május 11.napján ... ügyvezető megbízatását meghosszabbította. Ezen határozat meghozataláról a cégjegyzékbe bejegyzett kisebbségi tulajdonos ... nem értesült. Ezen tényt a felperesi társaság tagjai mint tulajdonosok a 2011.június 23-án kelt levelükben észrevételezték. Ezt követően a tagok taggyűlést hívtak össze és ...t az ügyvezetői pozícióból

visszahívták. A cégbíróság 2011.augusztus 18-án kelt 27.számú végzésével a változást a cégjegyzékbe bejegyezte. Ezt követően a taggyűlési jegyzőkönyvet egyszemélyben aláírva ... az ügyvezetői pozícióba visszahelyezte magát. ... kisebbségi tulajdonos a taggyűlés összehívásáról, határozat meghozataláról értesítésre nem került.

A cégbíróság 48.számú, 2013.március 13-án kelt végzésével végül is a valódi tagok által megválasztott ... ügyvezetőt bejegyezte a felperes törvényes képviselőjeként.

Ezt követően az új ügyvezető az eladott lakásingatlanok tekintetében a jogsértő bejegyzések törlése iránt pert indított. A peres eljárások befejezéseként a Kúria a Gfv.VII.30.014/2015/37.számú részítéletével a felülvizsgálattal támadott Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.047/2014/12.számú ítéletét részben megváltoztatta és egyetlen ingatlan kivételével az összes ingatlan tekintetében véglegesen elutasította a felperes tulajdonjogának visszajegyzése iránti keresetet. A fennmaradt egy ingatlan tekintetében az eljárás félbeszakadt.

A Kúria határozatát követően a felperes képviselője 2015.január 13.napján felszólító levelet küldött az alperesi törvényszék elnökének, melyben két ingatlan tekintetében összesen 38.000.000 forint megtérítését kérte.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 80.600.000,forint kártérítés, valamint ezen összeg után 2006. március 23-tól a kifizetésig terjedő időre járó törvényes kamatok és a felmerült perköltsége megtérítésére.

A felperes keresetét a 14/2002 IM rendelet bejegyzés időpontjában 2006. március 23-án hatályos 35. § (1) - (5) bekezdésében, 54. § (2) bekezdésében, az elektronikus cégeljárás esetén 61/B § (2) bekezdése és 61/C § (1) bekezdésében, valamint az 1997.éviCXLV.tv. (továbbiakban Ctv.) 3.§ (1) bekezdésében és az 1949.évi XX.tv. (Alkotmány) 57.§ (1) bekezdésében, valamint Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakra alapította.

Az alperes érdemi ellenkérelmében (7. számú irat) elsődlegesen a felperes követelésének az elévülésére hivatkozott. Álláspontja szerint az ingatlanok vonatkozásában 2011.június 14. és 2015.augusztus 2. között bekövetkezett az elévülés. A felperes kereseti kérelmét csak ezt követően 2016.június 17-én terjesztette elő a Kúriánál.

Az elévülési kifogás érvényesítésén túlmenően az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a régi Ptk. 349.§ (1) és (3) bekezdésében foglalt, a közhatalmi jogkörben okozott kár megtérítésére vonatkozó igény érvényesítése speciális feltételeinek a felperes nem felelt meg. A rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőséggel nem élt. Hivatkozott az alperes arra is, hogy a kárfelelősség általános feltételei sem állnak fenn. Álláspontja szerint az üzletrész bejegyzésével kapcsolatosan a Fővárosi Cégbíróság részéről jogszabálysértő magatartás nem valósult meg.

A felperes az alperes elévülési kifogásával kapcsolatosan kifejtette, hogy az alaptalan. Hangsúlyozta, hogy a követelést menthető okból nem tudta érvényesíteni, így az elévülési idő nyugvása következett be. Álláspontja szerint a Fővárosi Cégbíróság .../48 számú végzésének közzétételét követően 2013. március 13-án kezdődött meg az elévülési határidő.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest, hogy az állam javára fizessen meg 1.500.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.

Ítéletének jogi indokolása szerint a felperes keresetét alaptalannak ítélte.

Az elsőfokú bíróság meghivatkozta az 1997.évi CXIV.tv. 2006.június 30.napjáig hatályos 29.§./1/ bekezdését, amely szerint a vezető tisztségviselők a gazdasági társaság ügyvezetését az ilyen tisztséget betöltő személyektől elvárható fokozott gondossággal kötelesek ellátni. Hasonlóan rendelkezik a 2006.július 1.napjától hatályos 2006.évi IV.tv. amelynek 30.§./2/ bekezdése rögzíti, hogy a vezető tisztségviselők a társaság ügyvezetését a gazdasági társaság érdekének elsődlegessége alapján kötelesek ellátni.

Rögzítette, hogy a fenti jogszabályhelyek az rPtk.339.§./1/ bekezdésében foglaltaktól eltérően az adott tisztséget betöltő személytől elvárható fokozottabb elvárhatóságot írják elő. Ez azt jelenti, hogy a felperes ügyvezetőjétől elvárható lett volna, hogy a vezetése alatt álló gazdasági társasággal kapcsolatos ügyekben felkészült legyen, azokra fokozott figyelmet fordítson.

Az elsőfokú bíróság vizsgálta, hogy a Ptk.326.§./2/ bekezdése értelmében az elévülés nyugvása megállapítható-e.

Úgy foglalt állást, hogy a menthető ok alkalmazhatóságát, az elévülés nyugvását az ügyvezetővel szemben támasztott fokozottabb elvárhatóság meghiúsulása nem teszi lehetővé.

Ezt követően vizsgálta az elévülés megszakadásának kérdését is. Megállapította, hogy a felperes 2015.január 13.napján kelt írásbeli felszólítást küldött az alperesnek, amelyet az elnök 2015.január 15.napján vett át. A felperes írásbeli felszólítása kizárólag a ...hrsz. és a ...hrsz. alatti ingatlanra vonatkozott, mindösszesen 38.000.000 forint megtérítését kérte az alperestől. Ezen ingatlanok tekintetében azonban az elévülés az írásbeli felszólítást megelőzően 2011.július 14.napján, illetve 2014.december 16.napján bekövetkezett.

Rögzítette, hogy az rPtk.324.§./1/ bekezdése szerint a követelések 5 év alatt évülnek el. Megállapította, hogy a ...kerület ...hrsz. alatti ingatlan tekintetében 2011.július 14-én, a ...hrsz. alatti ingatlan tekintetében 2014. december 16-án, a ...hrsz. alatti ingatlan, és a ...hrsz. alatti ingatlanok tekintetében 2015.június 16-án, a ...hrsz. alatti ingatlan esetében pedig 2015.augusztus 2.napján a felperes keresetében érvényesített követelés elévült. A felperes a Kúriához csak ezt követően 2016.június 17-én terjesztette elő keresetlevelét.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az rPtk.349.§./1/ és /3/ bekezdése alapján sem alapos a felperes keresete.

Ezen jogszabályhely alapján a bírósági jogkörben okozott kárért a felelősséget csak abban az esetben lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslással nem volt elhárítható, illetve a károsultak kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőséget igénybe vette.

Rögzítette, hogy a felperes a perbeli változás bejegyzési kérelem előterjesztésekor - 2006.március 30 - hatályos 1997.évi CXLV.tv. 46.§./1/ bekezdése szerinti perindítási lehetőséget nem vette igénybe. Ez alkalmas lett volna arra, hogy a felperes kárát elhárítsa. A felperes azonban a 30 napos jogvesztő határidőt elmulasztotta.

A felperes a régi Ctv.51.§./1/ bekezdése szerint törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezett a törvénysértő cégbejegyzés tekintetében, azonban igényüket ezen jogszabályhely alapján a cégeljárásban érvényesíteni nem tudták. Ezen eljárás jogi szabályozása nem volt alkalmas az igény érvényesítésére.

Így a felperes az rPtk.349.§./1/ és /3/ bekezdésében foglalt speciális feltételnek nem tett eleget, ezért a kereset érdemben is alaptalan.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezést nyújtott be, melyben kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását, és az alperes kötelezését 80.600.000 forint és járulékai megfizetésére bírósági jogkörben okozott kártérítés címén. Igényt tartott az első- és másodfokú perköltség megállítására az IM rendeletben meghatározottnál 50 %-al magasabb mértékben.

Hangsúlyozta, hogy az alperes cégbírósága nagyfokú gondatlansággal, jogszabálysértően járt el, amikor az állítólagosan eljáró ügyvéd címének elégtelen voltáról tudomást szerzett és nem próbálta meg ellenőrizni az ellenjegyző ügyvéd kilétét, létezését. Ezzel lehetővé tette, hogy ... a felperes hamis vezető tisztségviselőjeként a felperes tulajdonát képező összes ingatlant eladja. Álláspontja szerint nem tekinthető kézbesítettnek az, hogy az alperes a még be nem jegyzett ügyvezető részére postázta a végzést.

Kiemelten hivatkozott arra, hogy a felperes a rendes jogorvoslati lehetőséget kimerítette, hiszen törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezett. Ezt azonban a cégbíróság elutasította, amelyet a Fővárosi Ítéltábla helyben hagyott.

Hangsúlyozta, hogy a régi Ctv.46.§./1/ bekezdésében szabályozott bejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránti pert azért nem tudta megindítani, mert az érvénytelen okiratok bejegyzése és a végzés kézbesítésének teljes hiánya elzárta a felperest attól, hogy ezen perre irányadó jogvesztő 30 napos határidőn belül tudomást szerezzen a hamisított változásbejegyző végzésről.

Hivatkozott a BH.2001.134.számú eseti döntésére, és ezt kérte figyelembe venni. Álláspontja szerint a határozatban foglaltak az alperes jogellenes magatartását igazolják.

Tény, hogy az alperes cégbírósága ... ügyvezetői megbízatásának meghosszabbítását úgy jegyezte be, hogy a határozat meghozataláról a cégjegyzékbe bejegyzett kisebbségi tulajdonos nem értesült. A cégbíróság sem elutasító, sem hiánypótlásra kötelező végzést nem adott ki.

A taggyűlési jegyzőkönyvet ... egymaga írta alá, és az alperes nem vizsgálta a benyújtott okiratok megfelelnek-e a jogszabályi előírásoknak.

2013.március 13-án kelt végzéssel jegyezte be az alperes cégbírósága a valódi tagok által megválasztott ... ügyvezetőt felperes törvényes képviselőjeként. Ezt követően a képviselő megbízást adott az eladott ingatlanok tekintetében a törlési perek megindítására.

A peres eljárás azonban eredményre nem vezetett, mert a Kúria Gfv.VII.30.014/2015/30.számú részítéletében az ítéltábla jogerős ítéletét részben megváltoztatta és a felperes tulajdonjogának visszajegyzését - egy ingatlan kivételével - a fennmaradó négy ingatlan tekintetében véglegesen elutasította. Ezen ingatlan vonatkozásában a peres eljárás félbeszakadt.

Hivatkozott arra, hogy a alperes neve 37.G.41.168/2016/14.számú ítéletében - amely 2016.december 9.napján emelkedett jogerőre - megállapította, hogy az alperes cégbírósága a felperes 2006.március 23.napján kelt - hamisított - cégmódosítását bejegyző 10.számú végzését érvénytelen okiratok alapján hozta meg. Ezért a cégváltozást bejegyző végzés is érvénytelen. Ha a változás bejegyző végzés érvénytelen, akkor annak meghozatalára, annak időpontjára elévülési kifogás céljából nem lehet hivatkozni.

Az alperes érvénytelen változásbejegyző végzésével közvetlen ok-okozati összefüggésben vesztette el a felperes a teljes ingatlan vagyont.

Kiemelte, hogy az elévülés nyugvásának a kérdését az elsőfokú bíróság nem vizsgálta. A felperes jogi személy, ezért kizárólag a törvényes képviselője útján tudja érvényesíteni jogait, amennyiben az alperes károkozó magatartása akadályozta.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben történő marasztalását kérte.

Kiemelte, hogy az rPtk.326.§./1/ bekezdése értelmében az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált. Az rPtk.360.§./1/ bekezdése szerint a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes.

Álláspontja szerint a felperes által hivatkozott egyes ingatlanok értékesítésekor a kár bekövetkezett, így az egyes ingatlanok értékesítéséhez igazodóan eltérő időpontokban kezdődött meg az elévülési idő is.

Rámutatott arra, hogy a felperes által az alpereshez intézett írásbeli felszólításban kizárólag a ...i /...-as.hrsz. és a /...-as hrsz. alatti ingatlanokra alapított jogot. Ezen két ingatlan tekintetében azonban az írásbeli felszólítást megelőzően 2011.július 14.napján, illetve 2014.december 16.napján az elévülés bekövetkezett. A fennmaradó három ingatlan tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletében helyesen állapította meg, az elévülés bekövetkezését, mivel a felperes a keresetlevelét 2016.június 17.napján terjesztette elő a Kúriánál.

Hangsúlyozta, az rPtk.326.§./2/ bekezdésében szabályozott elévülés nyugvásának az esete sem áll fenn, figyelemmel a vezető tisztségviselőkre vonatkozó tőlük elvárható fokozott gondosság elvére.

A bírósági jogkörben okozott kárért való felelősség szabályai szerint sem állapítható meg az alperes kártérítési felelőssége. E körben teljes egészében egyetértett az elsőfokú bíróság által kifejtett azon jogi állásponttal, hogy a felperes az 1997.évi CXLV.tv. 46.§./1/ bekezdésében rögzített, a kár elhárítására alkalmas perindítási lehetőséget, a közzétételtől számított 30 napos jogvesztő határidőt elmulasztotta.

A törvényességi felügyeleti eljárás pedig a jogi jellegénél fogva nem volt alkalmas a felperes igényének a rendezésére.

Hivatkozott arra is, hogy a felperes keresete érdemben is alaptalan mivel az egyszerűsített cégeljárásban a cégbíróságnak a bejegyzési, változásbejegyzési eljárás során a bejegyzés törvényi feltételeinek meglétét kell ellenőriznie. A cégbíróság az aláírások hitelességét nem vizsgálhatja.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási adatokat a Pp.206.§-ában foglalt elveknek megfelelően értékelve megalapozott tényállást állapított meg, és az elévülés tekintetében levont jogi következtetése az alábbiak kiemelésével helytálló.

Az ítélet tábla a fellebbezési érvelésre figyelemmel elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felperes követelése az alperessel szemben elévült-e.

Amennyiben az alperes a követelés elévülésével is védekezik, a bíróságnak elsődlegesen az elévülés kérdésében kell állást foglalnia, mivel az 1959.évi IV.tv.(rPtk.) 325.§./1/ bekezdése értelmében az

elévült követelést bírósági úton érvényesíteni nem lehet. Ebből következően az elévült követelés érdemi vizsgálata szükségtelen (BH.2013.189., BH.2006.220.).

Az rPtk.324.§./1/ bekezdése szerint ha a jogszabály másként nem rendelkezik, a követelések 5 év alatt évülnek el.

Az elévülés az rPtk.326.§./1/ bekezdése szerint akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé válik, azaz amikor megnyílik a bíróság előtti igényérvényesítés lehetősége.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a felperes kártérítési igénye a tulajdonát képező 5 ...i ingatlan értékesítésével - a kár bekövetkezésével - vált esedékessé. A ...kerület ...hrsz. alatti ingatlan eladására 2006.július 14.napján, a ...hrsz. alatti ingatlan 2009.december 16.napján, a ...hrsz.alatti ingatlan és a ... hrsz. alatti ingatlan 2010.június 16.napján, míg a ...hrsz. alatti ingatlan 2010. augusztus 2.napján került értékesítésre.

Így az rPtk.324.§./1/ bekezdésében meghatározott 5 éves elévülési idő a ...kerület ...hrsz. alatti ingatlan tekintetében 2011.július 14.napján, a ...hrsz. alatti ingatlan esetében 2014.december 16.napján, a ...hrsz. és a ...hrsz. alatti ingatlan esetében 2015.június 16.napján, míg a ...hrsz. alatti ingatlan esetében 2015.augusztus 2.napján járt le.

A felperes azonban hivatkozott az elévülés nyugvására, illetve arra, hogy 2015.január 13.napján az alperesi törvényszék elnökének felszólítást küldött, így a követelése az alperessel szemben nem évült el.

Ezért az ítélet tábla vizsgálta az elévülés nyugvásának a kérdését.

Az rPtk.326.§./2/ bekezdése kimondja, ha a követelést a jogosult menthető okból nem tudja érvényesíteni, az akadály megszűnésétől számított 1 éven belül a követelés akkor is érvényesíthető, ha az elévülési idő már eltelt, vagy abból 1 évnél, illetőleg 3 hónapnál kevesebb van hátra.

Az elévülés nyugvásának megállapítására csak kivételesen, rendkívüli okok alapján van lehetőség. Menthető oknak minősül, ha a károsult a károsodása bekövetkezéséről nem tud, illetve olyanok a körülmények, hogy nem is kell tudnia. A menthető érvényesítési késedelem kérdésében a bíróság mindig az adott eset összes körülményének mérlegelése alapján foglalt állást. (Kúria Pfv.III.20.709/2012.)

Általában az elévülés nyugvását eredményezi a képviselő hiánya; illetve a képviselő és a képviselt közötti érdekellentét ténye, annak megszűnéséig.

Tényadat - ezt az elsőfokú bíróság is helyesen állapította meg, a felperes sem vitatta - az alperesi cégbíróság a cégiratok között 48.szám alatt található 2013.március 13.napján kelt végzésével a valódi tagok által megválasztott ... ügyvezetőt bejegyezte a felperes törvényes képviselőjének. Így az ítélet tábla álláspontja szerint az igény érvényesítésének akadálya ekkor megszűnt, mivel a felperes törvényesen bejegyzett ügyvezetője a felperes képviselőjében a szükséges intézkedéseket megtehetette az értékesített ingatlanok tekintetében.

Ennek ellenére a felperes a keresetlevelét 2016.június 17.napján nyújtotta be az alperes ellen.

A ...kerület ...hrsz. alatti ingatlan tekintetében az elévülési idő 2011.július 14.napján letelt. Az elévülési idő nyugvására figyelemmel az rPtk.326.§./2/ bekezdése szerinti 1 éves igényérvényesítési

határidő 2013.március 13.napjától számított 1 év, tehát 2014.március 13.napja. A felperes azonban keresetét az elévülés bekövetkeztét követően csak 2016.június 17.napján nyújtotta be.

A ...kerület ...hrsz. alatti ingatlan tekintetében az elévülési idő 2014.december 16-án telt le. Az elévülés nyugvása azért nem jön figyelembe, mert 2013.március 13-tól - az akadály megszűnésétől - az elévülés leteltéig több mint 1 év volt hátra.

Ugyanez vonatkozik a ...hrsz, a ...hrsz., illetve a ... hrsz. alatti ingatlanokra is. A 2013.március 13.napjától, az elévülés nyugvásának megszűnésétől - az elévülés leteltéig mindegyik ingatlan esetében több mint két év volt hátra.

Ezt követően az ítéletábra az elévülés megszakadását vizsgálta.

Az rPtk.327.§./1/ bekezdése értelmében a követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás, a követelés bírósági úton való érvényesítése, továbbá megegyezéssel való módosítása - ideértve az egyezséget is - végül a tartozásnak a kötelezett részéről való elismerése megszakítja az elévülést.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes képviselője által az alperes elnökének 2015.január 13.napján küldött felszólító levél az elévülést nem szakította meg.

Helytállóan rögzítette, hogy az írásbeli felszólítás kizárólag a ...hrsz. és a ...hrsz. alatti ingatlanokra alapított jogot, mindösszesen 38.000.000 forint megtérítését kérte az alperestől. Ezen két ingatlan tekintetében azonban az elévülési idő már az írásbeli felszólítást megelőzően - a nyugvást is figyelembe véve az első ingatlannál - 2014.március 13-án, illetve 2014.december 16-án letelt.

Az elévülés megszakadása nem következhet be, ha a felszólítás az elévülési idő eltelte után érkezik. (PJD.III.106.)

A fentebb részletesen kifejtett indokok alapján az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes követelése mindegyik ingatlan tekintetében elévült, ezért az rPtk.325.§. /1/ bekezdése értelmében bírósági úton érvényesíteni nem lehet.

Az ítéletábra álláspontja szerint az elévülésre figyelemmel szükségtelen volt az alperes kártérítési felelősségének az érdemi vizsgálata az rPtk.349.§./1/ és /3/ bekezdése alapján. Ezért az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából a 7.oldal 2. és 3.bekezdését mellőzi.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a rPp.253.§./2/ bekezdése alapján - a fenti indokolásbeli kiegészítéssel - helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a felperes pervesztes lett, ezért az rPp.78.§./1/ bekezdése alapján ő köteles az alperes felmerült másodfokú perköltségének megfizetésére.

A per tárgyi illetékfeljegyzési jogos az Itv.62.§./1/ bekezdés g/pontja alapján, ezért az ítéletábra a feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére a már felhívott rPp.78.§./1/ bekezdése és a 6/1986/VI.26./IM. rendelet 13.§./2/ bekezdése és 15.§./1/ bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte.

Győr, 2018.április 12.

Dr.Havasiné dr.Orbán Mária sk.
a tanács elnöke

Dr.Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr.Molnár Andrea sk.
bíró

A kiadmány hitelűl:

kiadó